

Prvo domače branje:

Ivan Cankar: Na klancu

1. Zelo kratka obnova Franckine zgodbe.

Franckino življenje je bilo težko že vse od njenega otroštva. Mati jo je namreč zapostavljala in se raje posvečala svoji drugi hčerki Nežki. V mladosti ni imela veliko svetlih točk, na katere bi se lahko oprla v težkih trenutkih, zato se je torej močno razveselila romanja. Vsemu navdušenju navkljub je uboga reva zamudila voz in tekla za njim dolgo pot preden so jo vzeli nanj. V zgodnjih mladostniških letih se je odpravila služiti kruh v kraje kjer je spoznala mladega umetnika, ki se je iz nje grdo ponorčeval in jo ponižal. Kasneje se je poročila s krojačem Mihovim, kateremu je posel zaradi konkurence propadel. Zaradi neuspeha v življenju se je zapil in tako ju je s Francko njegovo pijančevanje in nezmožnost konkuriranja pripeljalo na sam klanec, kjer so živeli obubožani ljudje. Kakor se je Mihov vse bolj vdajal pijači tako je Francka vse bolj sama skrbela za svoje tri otroke. V upanju na boljše življenje so vsi otroci po vrsti zapustili dom in tako je Francka ostala sama samcata v hiši, svoje drage pa je videla le še takrat ko so hodili nazaj k hiši umirat.

2. Razlaga simbolov v romanu.

Najbolj opazen simbol v knjigi je vsekakor Franckin tek za vozom, ki ponazarja njeno vztrajnost v tem, da bi sebi in svojim otrokom zagotovila spodobno življenje. Znova in znova je načrti propadejo in a vendar vsakokrat vstane in se ne da do samega konca. Drugi simbol je klanec. Ponazarja bedo in brezizhoden položaj, ki ga doživljajo ljudje. Zanimiva je tudi sama lokacija klanca. Leži namreč nad belim in bogatim mestom ravno tako, da reveži vidijo vse kar si lahko bogatini privoščijo, medtem ko pa reveže nihče ne vidi oziroma so namerno spregledani. Naslednji simbol je situiran čisto na koncu romana in je učiteljeva luč v oknu. Simbolizira čisto vse kar si ubogi želijo. Upanje na lepši jutri, ponazarja pa tudi izobrazbo, s pomočjo katere se lahko izkopljejo iz bede.

3. Značilnosti jezikovnega sloga (skladnja, metaforika, razpoloženjska in realistična pripoved)

Roman je v celoti realističen. Prikazuje namreč vsakdanje življenje dekleta, ki jo usoda venomer tepe vendar se ona trmasto upira. Nazorno opisuje tudi bedo, revščino in brezizhodnost ter nasploh skromno življenje ljudi. V podobnih razmerah je živel tudi sam avtor te knjige s svojo materjo, vendar je roman presenetljivo odlično napisan objektivno.

Roman je sestavljen iz osmih poglavij, ki se povezujejo, glavni motiv pa se vleče skozi celotno delo. To imenujemo ciklični roman, značilen pa je za impresionizem.

4. Oznaka ene od pripovednih oseb.

Tone Mihov je bil, ko ga je Francka spoznala, mlad in droben fant s suhljatim obrazom. S rjavimi in svetlimi očmi je veselo gledal izpod visokega in ploščatega čela. Bil je izobražen, kajti bral je knjige in časopise. Bil je v odboru bralnega društva. Najbolj si je štel v čast, da je lahko ob različnih veselicah skrbel za govore. V tem pogledu je bil blizu gosposki družbi. Po poklicu je bil ugleden krojač, šival je tudi za gospodo. Francko je znal osvojiti s svojim načinom govorjenja : "*Nikoli in slišala toliko lepih besed, božale so jo kakor z ljubečo roko*". Prihodnost je videl v večjih mestih ali celo v tujini : "*V Ljubljano pojdeva, boš videla, tam bo vse drugače. Kdor ima kaj korajže, gre stran, tukaj ni nič . Ali še dalje, Francka, morda v Ameriko,*

tam je življenje vse drugačno, ljudje so drugačni, tam so vsi gospodje, vsak je gospod, ki kaj zna ali kaj premore". Ko mu je novi krojač prevzel delo ga je to jezilo, dokončno pa ga je potrló, ko pa mu je ta prevzel mesto govornika : "Kruh mi je vzel in še čast povrhu"